

Bemærkninger til forslaget

Det må være en grundlæggende ret, at arbejdsgivere og lønmodtagere frit kan slutte sig sammen og oprette arbejdsgiverforeninger og fagforeninger efter eget valg til varetagelse af deres økonomiske og sociale interesser.

Omvendt må det også stå enhver frit for at undlade at melde sig ind i disse foreninger.

Efter at et flertal af danskere har stemt ja til Maastricht-Traktaten, er Danmark samtidig omfattet af EU's sociale pagt, og heraf fremgår det netop, at det står enhver frit for, om man vil være medlem af en faglig organisation eller ej.

Der er al mulig grund til aktivt at støtte denne holdning. Med mellemrum er der i Danmark arbejdsmæssige konflikter og blokader, der drejer sig om, hvorvidt personer skal være medlem af en faglig organisation eller ej, og hvorvidt det skal være en bestemt faglig organisation eller ej. Disse konflikter er

ikke forenelige med EU's sociale pagt, paragraf 7.1 vedtaget på Strasbourg-topmødet den 9. december 1989 af stats- og regeringscheferne fra 11 medlemslande i en erklæring, hvori de tilsluttede sig ordlyden af Fællesskabspagten om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmæssige og sociale rettigheder.

Regeringen må derfor aktivt sikre, at EU's regler også på dette område overholdes. Det kan ikke være meningen, hvis regeringen opfatter EU som et tag-selvbord, hvor man kan tage det, man synes om, og derefter lade resten ligge.

Derfor er det også nødvendigt, at regeringen forholder sig til de konflikter, der er på arbejdsmarkedet, ud fra en EU-synsvinkel og ikke kun gennem LO's farvede briller.

Regeringen må være neutral ved arbejdskonflikter og aktivt arbejde for, at Danmark overholder bestemmelserne i EU's sociale pagt.